

Nr 20.

Av herrar **Lundqvist** och **Thorell**, *angående åtgärder till förhindrande av att skärgårdsfisket skadas eller i otillbörlig grad undandragas fiskarebefolkningen.*

Sedan länge ha våra skärgårdar för städernas innevånare utgjort gärna uppsökta tillflyktsorter för vila och rekreation. Förr var det huvudsakligen de delar av skärgårdarna, som ligga i städernas närmaste grannskap, som på detta sätt särskilt under sommarmånaderna utnyttjades av stadsborna. Genom de förbättrade kommunikationer, som nu stå till buds, ha emellertid även mera avlägset belägna trakter av skärgården blivit bekvämt tillgängliga för stadsbefolkningen. Denna utveckling har naturligtvis varit till uteslutande fördel för städernas innevånare, och även för skärgårdsbefolkningen har den medfört åtskilliga fördelar i form av ökade arbetsmöjligheter och bättre avsättning för en hel del av dess produkter.

Det kan emellertid icke fördöljas, att denna invasion från städerna även medfört flera icke önskvärda konsekvenser för skärgårdarnas bebyggare.

Med invasionen har bl. a. även följt, att sport- och nöjesfisket i skärgårdarna tagit allt större och större omfattning. Helt naturligt för övrigt. Amatörfisket betyder oerhört mycket i rekreationshänseende särskilt i vår jäktade tid. Tidigare, då detta amatörfiske nära nog uteslutande utgjordes av metning, voro skadorna därav för den bofasta befolkningen obetydliga om ens några. Numera ligga emellertid förhållandena helt annorlunda till. Metoderna vid detta fiske ha väsentligt ändrats, samtidigt som motorbåtarna föra nöjesfiskarna i allt större skaror allt vidare omkring. Med det spinnfiske, som även amatörfiskarna nu allt mer använda, betyder nöjesfisket i många fall ett betydande avbräck för dem, som av fisket skola ha sin utkomst.

Ej nog emellertid härmed. Många av dem, som över sommaren söka sig ut till skärgården och där skaffa sig bostad, nöja sig icke med att för detta ändamål hyra en mindre lägenhet eller inköpa och bebygga en mindre tomt utan föredraga att förvärva eller arrendera på längre tid hela öar eller ögrupper. Ätminstone i de flesta fall tillförsäkras köparna numera också rätt till fiske vid förvärvet av dessa fastigheter. Särskilt under de sista åren ha dessutom så väl enskilda personer som sammanslutningar arrenderat fiskevatten av betydande utsträckning i skärgårdarna för att där idka sportfiske. Följden av denna utveckling har blivit, att skärgårdsborna själva allt mera utestängts från sina gamla fiskevatten.

De missförhållanden, som här berörts, torde ha gjort sig mer eller mindre märkbara utefter hela vår ostkust, men äro alldeles särskilt framträdande i Stockholms skärgård.

Som stora delar av skärgårdsbefolkningen äro nödsakade att förtjäna sitt uppehälle genom fiske, förstås lätt, vilken fara som hotar denna befolkning, om den nuvarande utvecklingen i här antydda avseenden får fortgå utan några restriktioner.

Vad som närmast måste anses nödvändigt synes vara, att rätten till spinnfiske inskränkes och att med det snaraste skydd åstadkommes mot att äganderätten till fiskevattnen i skärgårdarna utnyttjas så, att fisket som näring därav lider skada.

Nöjesfisket har, såsom redan ovan sagts, givetvis i och för sig sitt fulla berättigande och bör ej onödigt försvåras. Ingen kan emellertid blunda för att, även om från olika håll erkännansvärda ansträngningar gjorts och alltjämt göras för att hålla detta amatörfiske inom sunda gränser, tendenser under senaste åren dock förekommit, som göra ett ingripande påkallat. Det torde få anses obestriddigt, att, om intressekonflikt uppstår mellan amatörfisket och det mer yrkesmässiga fisket, det är detta senare, som måste äga företrädesrätt.

I anslutning till vad här anförts, få vi hemställa,

att riksdagen hos Kungl. Maj:t måtte anhålla om utredning, vilka åtgärder som böra vidtagas för förhindrande av att fisket i skärgårdarna skadas eller i otillbörlig grad undandrages fiskarebefolkningen.

Stockholm den 11 januari 1936.

R. Lundqvist.

E. Thorell.

I motionens syfte instämma:

Bj. Holmgren.

Erik Laurén.